

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. С., 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Въззивно търговско дело № 20255501000479 по описа за 2025 година

Производството е на основание чл. 258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на З. С. С. против решение № 819/04.11.2025 г., постановено по гр.д. № 1912/ 2025г. по описа на Районен съд – гр.К., с което е признато за установено по отношение на З. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. К., **, че съществува вземане на А., Булстат:**, със седалище и адрес на управление гр.С.**, със съдебен адрес гр.К., **, за сумата 3 480,00 лв. главница и законна лихва върху главницата, считано от 14.03.2025г. до изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 429/20.0.32025 г. по ч.гр.д. 699/2025 г. по описа на РС-К.. Със същото решение е осъден въззивника да заплати на въззиваемото дружество на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените разноси по делото и в заповедното производство в размер на 789,20 лв. Във въззивната жалба са изложени съображения за неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение. Направено е искане да се отмени изцяло обжалваното решение, като се постанови ново, с което да се отхвърли изцяло предявения иск за установяване на вземания в размер на 3480 лв. главница, ведно със законната лихва, както и разноските в заповедното

производство. Претендира всички направени по делото разносики пред двете инстанции. Доказателствени искания не са направени.

В законния срок по делото е постъпил отговор на въззивната жалба, с който въззиваемия счита жалбата за неоснователна и недоказана. Взема становище по наведените в жалбата оплаквания и прави искане да се потвърди първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

По делото с вх. № 755/19.01.2026г. е постъпило писмо становище от въззивника З. С. С., в която заявява, че поддържа въззивната жалба. Оспорва отговора на въззивната жалба. Заявява, че няма доказателствени искания. Излага аргументи по същество на спора. Претендира разносики, за което представя списък по чл.80 от ГПК.

По делото с вх. № 1673/04.02.2026г. е постъпила молба от въззиваемото дружество чрез адв.Е. Д., в която е заявено, че не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие. Поддържа депозирания отговор на въззивната жалба. Заявява, че няма други доказателствени искания и няма да сочи други доказателства. Взема становище по същество на спора. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение и прави възражение за недължимост, респ. за прекомерност на разносиките на ответната страна.

Окръжен съд – гр. С., в настоящият си състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, УСТАНОВИ:

От приложеното ч.гр.д. № 699/2025 г. по описа на РС-К. се установява, че по подадено от А., булстат:** заявление е издадена заповед № 429/20.03.2025 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу длъжника З. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. К., **,за сумата от 3 480 лв. главница, представляваща задължение: по Договор за правна помощ и съдействие от 29.08.2023 г. в размер на 3000 лева и 480 лв. с ДДС разносики за адвокатски хонорар, изготвяне и подаване на искова молба, ведно със законна лихва, считано от 14.03.2025 г. до изплащане на вземането, както и сумата 69,60 лв. разносики по делото за държавна такса. Заповедта е връчена на длъжника като на 13.06.2025 г. е подадено възражение по чл.414, ал.2 от ГПК, а на 01.08.2025 г. е подадена исковата молба по чл.422 вр. с чл.415 от ГПК.

Пред първоинстанционния съд са приети за ищеца заверени копия на договор за правна помощ и съдействие от 29.08.2023 г., определение № 983 от 18.11.2024 г. по т.д. № 440/2024 г. по описа на ОС-С., пълномощно от

31.08.2023 г. между АД „К., **“ и адв. П. К., както и изисканите ч.гр.д. № 699/2025 г. по описа на РС К.; т.д. № 45/2024 г. по описа на ОС С. и т.д. № 440/2024 г. по описа на ОС С..

От приетото заверено копие на договор за правна помощ и съдействие от 29.08.2023 г. сключен между З. С. С., в качеството на доверител и А., представлявано и управлявано от адв.П. К. от САК като довереник, неоспорен, е видно, че доверителят възложил, а довереникът се задължил да извърши всички правно допустими действия /примерно посочени с оглед конкретна преценка: водене и участие в наказателни и граждански дела, снабдяване и представяне на документи, справки, преговори за сключване на споразумения, представителство пред надлежни институции и лица и др. / за защита на личните интереси на доверителите, свързани с нанесените им имуществени и неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от ПТП, настъпило на 25.08.2023 г., при което са причинени увреждания. Довереникът се задължил да изпълни поръчката от името на доверителя и за негова сметка по чл.2 от договора. Съгласно чл.3 от договора, доверителят ще заплати на довереника възнаграждение в размер на 25 % от сумата, получена от доверителя като обезщетение и лихви за нанесените имуществени и неимуществени вреди в случай, че бъде постигнато по съдебен ред, в тридневен срок от получаване на обезщетението. За представителство по наказателни дела се дължало адвокатско възнаграждение съобразно наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Според чл.4 от договора, довереникът се задължава да изпълни поръчката в защита на интересите на доверителя. В чл.7 от договора са изброени правата на довереника в т.ч. да подписва да приема и предава документи за сметка на доверителя във връзка с изпълнение на поръчката, при точно изпълнение на поръчката да получи договореното и др. В раздел III чл.8- чл.14 на договора са посочени правата и задълженията на доверителя в т.ч.- да издаде всички необходими пълномощни на името на довереника във връзка с изпълнение на настоящия договор, като предостави на довереника право да преупълномощава със своите права и други адвокати по свой избор, както и да упълномощи лично посочен от доверителя адвокат, да подпише необходимите адвокатски пълномощни за процесуално представителство по граждански и наказателни дела или други, необходими във връзка с изпълнение на поръчката, като договореното възнаграждение по адвокатските

пълномощни, независимо дали е посочено като платено или дължимо, не ограничава договореното плащане по чл.3 от настоящия договор; -да заплати определеното в т.3 от настоящия договор възнаграждение. Възнаграждение се дължало при получаване на обезщетенията, независимо дали същото е получено по съдебен ред или по споразумение. Възнаграждението се дължало независимо от договореното и посочено такова в пълномощни по дела. Възнаграждението се дължало и в случаите, в които доверителят е направил оттегляне или отказ от иск и/или извънсъдебно споразумение със застрахователя, след завеждане на претенцията, пред съд или застраховател, от довереника в изпълнение на поетите от същия задължения по настоящия договор /чл.10/. Съгласно чл.14 от договора довереникът извършвал със свои средства всички необходими разноски за изпълнение на договора, като такси, възнаграждения на вещи лица, експертизи, хонорари, командировъчни, разходи за пътуване и всякакви други. Разноските се възстановявали от доверителя само в случаите, когато са присъдени извън обезщетението. Окончателни такси и разноски по дела се заплащат от довереника след точно изпълнение на задълженията по чл.3 от настоящия договор. В чл.15 на договора страните са уговорили, че при оттегляне на поръчката доверителят дължи неустойка в размер на 3 000 лв. Неустойката се дължи независимо от договореното в чл.3 от настоящия договор възнаграждение във връзка с изпълнение на задълженията от страна на довереника. Всички разходи безусловно се възстановявали и в случай, че доверителят не е заплатил договореното плащане в чл.3 от настоящия договор, като стойността на направените разходи представлява договорена неустойка в полза на довереника.

На 31.08.2023 г. е сключен договор за преупълномощаване между А. "К., **" и адвокат П. К. от САК с адрес гр. С.**", съгласно който адв. К. била упълномощена да представлява и защитава по гражданско дело срещу „Н.**“ с ЕИК: **, като завежда и води делото във връзка с настъпилото ПТП, при което З. С. С. е получил телесни увреждания, до приключването му пред всички инстанции, в производства по отмяна и възобновяване, като извършва всички съдопроизводствени действия, включително получаване на депозирани разноски и преупълномощаване, като изрично има правата по чл.34, ал.2 и 3 от ГПК - за сключване на спогодба, за намаляване, оттегляне или отказ от иска, за признаване исканията на другата страна, за получаване на пари или на

други ценности, за действия, представляващи разпореждане с предмети на делото, както и да предявява иски за гражданско състояние, включително и брачни иски, да изменя исканията, входа на делото, както и да сключва помирения и др. Същото пълномощно е неоспорено.

По настоящото дело е приложено т.д.№ 45/2024 г. по описа на ОС-С., образувано по искова молба от 30.01.2024 г. Решението по посоченото дело е влязло в сила.

По настоящото дело е приложено и т.д.№ 440/2024 г. по описа на ОС[1]С., образувано по искова молба вх. № 10653/12.08.2024 г. от адв.П. К. от САК като пълномощник на З. С. С., ЕГН *****, против Н. с правно основание чл.432 от КЗ, с приложения към нея пълномощно от 01.09.2023 г., договор за правна помощ и съдействие от 01.09.2023 г. по чл.38, ал.1, т.2 ЗА, Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и др. В кориците на т.д. № 440/2024 г. по описа на ОС-С. е подадена от адв.К.: молба за оттегляне на исковата молба.

В показанията си свидетелят Н.М.Т. сочи, че е бил със З., когато се свързал с адв. Б., чул целия разговор, бил на високоговорител. Той го питал какво се случва с делото, З. питал, той го уверявал, че е заведено делото, да не се притеснява. Датата не може да каже конкретно, минало доста време. Директно на адв. Б. звъннал, не е звънял на други телефони, говорил с него. Не знаел дали е търсил друг номер. Докато бил с него, звъннал на адв. Б.. Не знаел дали е ходил в офиса. Бил свидетел на този разговор.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

При констатираната допустимост на жалбата, съгласно чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата. В случая решението е обжалвано от въззивника изцяло.

За да постанови този резултат КРС е приел, че страните са обвързани от договор за правна защита и съдействие от 29.08.2023 г. и пълномощно от 31.08.2023 г., и няма данни и не е установено ответникът да е уведомил ищеца, че оттегля поръчката си преди адв. П. К. да заведе с ИМ дело пред ОС С..

В конкретния случай ищецът твърди в ИМ, че между него и ответника има сключен договор за правна защита и съдействие от 29.08.2023 г. и пълномощно от 31.08.2023 г. Спорен между страните е въпросът кога ответникът е уведомил ищеца, че оттегля поръчката си от адв. П. К. .

Видно от доказателствата по делото, ищецът е подписал договор за правна защита и съдействие от 29.08.2023 г. с А., представлявано и управлявано от адв.П. К.. На 12.08.2024 г., адв. П. К. е подала ИМ от името на ответника, по която е образувано т. дело № 440/2024 г. по описа на СтОС с която претендира обезщетение за неимуществени вреди от ПТП. Същото е прекратено по молба на ответника на 18.11.2024 г..

На 19.01.2024 г. ответникът е подписал адвокатско пълномощно на адв П.Г.. Същия на 30.01.2024 г. е завел ИМ от името на ответника със същия предмет, което е приключило със влязъл в сила съдебен акт.

Настоящия съдебен състав намира, че ответникът е уведомил ищеца за оттегляне на пълномощията си именно на 19.01.2024 г.. Действително разпитания по делото свидетел не си спомня точната дата на която ищецът се е обадил на адв. Б., но житейски и логически това да е именно тази дата, тъй като тогава ответника е упълномощил друг адвокат, който да предяви иск от негово име.

За пълнота следва да се отбележи, че от датата на която ответникът е упълномощил ищеца 29.08.2023 г., до дата на която упълномощил друг адвокат 19.01.2024 г., действително са минали пет месеца през които ищецът е бездействал /ИМ по т. дело № 440/2024 г. на СтОС е депозирана 12.08.2024 г. или шест месеца след завеждане на ИМ по т. дело № 45/2024 г. на СтОС/.

Предвид горното, съдът намира, че решението е неправилно и следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго по същество на спора, с което предявените искове бъдат отхвърлени.

По разноските: с оглед изхода на делото, следва да се осъди въззиваемия да заплати на въззивника направените разноски в размер на 37,25 евро за държавна такса.

Предвид цената на иска, настоящето решение не подлежи на касационно обжалване, предвид разпоредбата на чл. 281, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 819/04.11.2025 г., постановено по гр.д. № 1912/2025г. по описа на Районен съд – гр.К., включително и в частта за разноските, като постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от А., Булстат: **, със седалище и адрес на управление гр.С.***, със съдебен адрес гр.К., **, против З. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. К., **, с която ищеца моли да се признае за установено по отношение на ответника, че съществува вземане му за сумата 3 480,00 лв. главница и законна лихва върху главницата, считано от 14.03.2025 г. до изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 429/20.0.32025 г. по ч.гр.д. 699/2025 г. по описа на РС-К., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА А., Булстат: **, със седалище и адрес на управление гр.С.***, със съдебен адрес гр.К., **, да заплати на З. С. С., ЕГН *****, с адрес: гр. К., **, сумата 37,25 евро, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____